

Bijlage Samenvatting Commissiemededeling *'International climate policy post-Copenhagen: Acting now to reinvigorate global action on climate change'*

In de mededeling blikt de Commissie kort terug op de resultaten van de klimaatconferentie in Kopenhagen en kijkt zij vooruit naar 2010. Daarbij wordt ingegaan op de internationale klimaatonderhandelingen en het proces richting de klimaatconferentie in Cancun, Mexico en verder. Vervolgens gaat de Commissie in op de mogelijkheden om nu klimaatactie te nemen, binnen de EU en door het uitwerken van onderdelen van het Kopenhagen-akkoord.

De internationale klimaatonderhandelingen

De Commissie noemt het Kopenhagen-akkoord een belangrijke basis voor de mondiale klimaatonderhandelingen. De inzet van de EU zou erop gericht moeten zijn de elementen van het akkoord te versterken in concrete afspraken tijdens de klimaatconferentie in Mexico. Het akkoord wordt hiermee stevig verankerd in het UNFCCC proces. Daarnaast zouden de lacunes van het akkoord moeten worden geadresseerd.

De Commissie geeft aan dat de EU zich moet blijven inzetten voor een robuuste en effectieve internationale overeenkomst en voor een alomvattend juridisch bindend akkoord onder de UNFCCC. Het is echter niet realistisch om te verwachten dat dit in Cancun gerealiseerd zal worden, gezien de verschillen in de standpunten van partijen, die hiervoor nog overbrugd moeten worden. De EU zou zich moeten richten op het aannemen van een set concrete, actie-gerichte besluiten in Cancun. Dit kan de basis vormen voor het overeenkomen van een alomvattend juridisch bindend instrument tijdens de klimaatop in Zuid Afrika in 2011. Over de vorm van de te bereiken overeenkomst merkt de Commissie op dat een verlenging van het Kyoto-protocol alleen niet adequaat zal zijn. Voor het behalen van de 2 graden doelstelling moeten alle grote uitstoters van broeikasgassen meedoen. Het Kyoto-protocol dekt maar 30% van de wereldwijde emissies, omdat de Verenigde Staten en grote, opkomende economieën hierin niet participeren. Daarnaast bestaat er aantal regels onder het Kyoto-protocol dat de reductieafspraken kan verwateren. Hierbij wijst de Commissie op het overschot van emissierechten (AAU's) uit de eerste Kyoto-periode, met name bij overgangseconomieën, en op de regels voor het meetellen van reducties in de landgebruiksectoren. De Commissie zal de voor- en nadelen van alternatieve juridische uitkomsten, inclusief de optie van een tweede periode onder het Kyoto-protocol, analyseren.

De Commissie onderstreept het belang van een gecoördineerde en gerichte diplomatie richting derde landen en kondigt aan haar eigen inspanningen per direct te verhogen. Bilaterale dialogen en ministeriële toppen zullen worden benut om allianties te bouwen in de klimaatonderhandelingen, het Kopenhagenakkoord snel te implementeren en landen te ondersteunen bij de ontwikkeling en implementatie van eigen beleid. De Commissie benadrukt het belang van gecoördineerde inspanningen tussen Commissie, Lidstaten en Europees Parlement. Ten slotte benadrukt de Commissie het belang van één geluid van de EU, waarbij de Commissie een sterke rol kan spelen.

Klimaatactie in de Europese Unie en door implementatie van het Kopenhagenakkoord

De Commissie benadrukt dat een ambitieus intern klimaat- en energiebeleid een van de meest overtuigende vormen van leiderschap is die de EU kan tonen. Zij kondigt aan een pad te schetsen voor de transitie van de EU naar een koolstofarme economie in 2050, gericht op het bereiken van een reductie van broeikasgasemissies met 80-95% in 2050 ten opzichte van 1990. Voor de Europese Raad in juni zal zij een analyse presenteren van de maatregelen die nodig zijn om een 30% reductie in 2020 te realiseren. Daarna zullen andere tussendoelen in het pad naar 2050, zoals een ambitieniveau voor 2030, worden geanalyseerd en zullen de strategieën richting 2050 per sector worden uitgewerkt. Ook zal de Commissie in juni, conform de richtlijn handel in emissierechten, een analyse presenteren van de situatie van de energie-intensieve industrie in relatie tot *carbon leakage*.

Voor de snelle uitwerking en implementatie van het Kopenhagen-akkoord noemt de Commissie vier thema's: (i) de verheldering en versterking van de *pledges* voor mitigatie-doelstellingen en –acties van ontwikkelde en ontwikkelingslanden, (ii) de uitwerking van een robuust en transparant systeem van meten, rapporteren en verifiëren van emissies en acties, (iii) het mobiliseren en coördineren van snelle klimaatfinanciering en (iv) het uitwerken van de langere termijn financiële architectuur. De Commissie benadrukt het belang van een snelle mobilisatie van de in Kopenhagen toegezegde korte termijn financiering van mitigatie en adaptatie in ontwikkelingslanden. De Commissie stelt een coördinatie van EU inspanningen voor, waarbij gezamenlijk wordt gerapporteerd door Lidstaten over hun bijdragen aan financiering. Daarnaast zouden gezamenlijke EU programma's kunnen worden opgestart voor capaciteitsopbouw in ontwikkelingslanden. Bij de lange termijn financiering noemt de Commissie een aantal mogelijke bronnen van financiering, een aantal principes voor het beheer van de internationale financiële architectuur en het belang van het werk van het in het Kopenhagen-akkoord genoemde *High Level Panel on*

Finance en het Groene Klimaatfonds van Kopenhagen (*Copenhagen Green Climate Fund*).

Tenslotte noemt de Commissie het belang van de ontwikkeling van de internationale koolstofmarkt. Ook hier zou de EU bilaterale activiteiten kunnen ondernemen met geïnteresseerde ontwikkelde en ontwikkelingslanden om nieuwe marktmechanismen te ontwikkelen en op te zetten. De EU richtlijn emissiehandel biedt de mogelijkheid om kredieten uit deze nieuwe mechanismen toe te staan voor gebruik binnen de EU of om limiteringen aan te brengen op het gebruik van andere kredieten, zoals van projecten onder het *Clean Development Mechanism* (CDM).